

PROGRAM PODPORY
**ČESKÉHO
KULTURNÍHO
DĚDICTVÍ
V ZAHRANIČÍ**

Závěrečná zpráva o působení učitele u krajanů

Školní rok: 2019/2020 (2. 1. 2019 až 31. 1. 2020)

Destinace (země, místo): Adelaide, Austrálie, Dunedin a Tauranga, Nový Zéland

Jméno, příjmení: PhDr. Jiří Kostečka, Ph.D.

Česká škola v Adelaide, AUS – předškoláci, základní škola

Škola pro děti krajanů v Dunedin, NZ – předškoláci, základní škola

Počty žáků:

Adelaide, AUS: 25 žáků docházejících na výuku pravidelně, ve věku od 4 do 11 let. Dále cca 8 předškoláků a žáků docházejících nepravidelně. Jsou zde dvě třídy: předškoláci, 1. třída – 4. třída (sdružené, viz dále)

Dunedin, NZ: Na kempu se zúčastnilo 10 žáků ve věku od 5 do 10 let.

Tauranga, NZ: Aktuální počty žáků zná předseda Čs. klubu Petr Faitl, v r. 2020 jsem na NZ působil pouze v Dunedin.

Hlavním působištěm učitele v destinaci Austrálie – Nový Zéland je **Adelaide**, hlavní město státu Jižní Austrálie. Veškeré obecné informace o destinaci jsem popsal v *Závěrečné zprávě za rok 2017*, proto na ni tímto odkazuji: viz webová stránka Domu zahraniční spolupráce na adrese

<https://www.dzs.cz/file/5855/Z%C3%A1v%C4%9Bre%C4%8Dn%C3%A1%20zpr%C3%A1va,%202017%E2%80%9318,%20Austr%C3%A1lie%20a%20Nov%C3%BD%20Z%C3%A9land.pdf>

Pokud jde o změny v Čs. klubu (rekonstrukce, zásadní zlepšení prostor školy a jejího vybavení díky aktivitám prezidentky klubu a ředitelky České školy v Adelaide Alžběty Tichoňové, kompletní přestavba bohaté klubové knihovny mnou a knihovníkem K. Řehořkem) viz *Závěrečnou zprávu za rok 2018*, opět na webových stránkách DZS:

<https://www.dzs.cz/file/8039/V%C3%BDro%C4%8Dn%C3%AD%20zpr%C3%A1va%2018%20Koste%C4%8Dka%20Austr%C3%A1lie.pdf>

ČESKÁ ŠKOLA

V r. 2019 pokračoval v Adelaide již zavedený systém výuky, kombinující **pravidelné skupinové hodiny** u předškoláků a ve spojené třídě školáků s **individuální výukou**. Pokračují též kroužky **výuky klavíru** podle české metodiky ZUŠ a **šachový**.

Skupinové hodiny probíhají jednou týdně vždy v pátek, kdy je klub otevřen široké veřejnosti, nejen krajanské. Individuální hodiny nabízím od středy do soboty (včetně pátků před nástupem skupinové výuky); úterý mám vyhrazeno na přípravy, administrativu a na dopolední češtinu pro dospělé.

Proč toto uspořádání? Zkušenosti ukázaly, že jazyková úroveň dětí je natolik různá, že nelze sestavit rozumně fungující třídy ani s ohledem na věk, ani s ohledem na znalost češtiny: buď by vznikla skupina dětí česky sice komunikujících, leč věkově naprosto nesourodých, nebo dětí věkově sourodých, ale s naprosto rozdílnou úrovní znalostí češtiny (od fakticky nulové kompetence až po češtinu na úrovni rodilých mluvčích). Z uvedeného důvodu rovněž nebylo možné vytvořit pevný učební plán pro školáky – např. někteří vůbec neuměli česky číst, jiní čtou plynně, někteří se potřebují spíš v klidu „rozmluvit“, jiní potřebují intenzivní konverzaci, ještě další se učí česky doslova „ab ovo“.

Rozhodl jsem se tedy oddělit děti předškolního věku (cca do věku 6 let) od školáků a spojit děti školního věku (cca ve věku 6 až 11 let) do jediné třídy se zvlášť připraveným programem, jež mohou absolvovat všechny děti bez ohledu na věk, pokud česky alespoň trochu rozumí.

S **předškoláky** nadále nacvičuji české lidové písně a v čase vánočním koledy, hodně jsme pracovali s papírem (výroba vlaštovek, lodí apod.); zapojil jsem i rodiče, kteří každý pátek přebírají na cca 10 minut dění v hodině a připravují pro děti různé hry (samozřejmě v češtině), popř. jim čtou české pohádky.

V pátečních hodinách se **školáky** pokračuji v prezentování vybraných kapitol z české historie a reálií. Po značném ohlasu ze strany jak žáků, tak rodičů připravil jsem pevný plán „učiva“, které se skládá ze tří částí: české dějiny, zeměpis České republiky, velké osobnosti české

historie a kultury. Kombinuji zde výklad s audio a video materiály, pracujeme hojně s mapou České republiky a samozřejmě zapojuji děti, které již v Česku byly a mohou se podělit o svoje zážitky. Hodiny dějepisu a zeměpisu využíváme i výtvarně – děti kreslí výjevy z historie nebo krajiny, o nichž si v hodinách povídáme. Dosud jsem probral tato témata:

Historie: Staré pověsti české od praotce Čecha po (zatím) Dívčí válku; Pražské pověsti (Golem, Faustův dům, Čertovy kameny na Vyšehradě); Brněnské pověsti (Proč na Petrově zvoní poledne v 11 hodin); České státní symboly, hymna České republiky (navázáno na pověst *O Bruncvíkovi*) – děti se hymnu naučily a zpívaly ji pak při oslavě 101. výročí vzniku Československa spolu s dospělými.

Velké osobnosti: Karel IV., Josef Lada (viz i níže), Bedřich Smetana

Zeměpis: Praha, Karlovy Vary, Šumava, Krkonoše, jižní Morava, střední Morava; sledovali jsme obrazem tok Vltavy od pramenů až po soutok s Labem, využívající působivé videokompilace (dostupné na Youtube), jež spojila Smetanovu symfonickou báseň s obrazy a fotkami z celého toku naší národní řeky.

Při individuální výuce jak s předškoláky, tak se školáky postupuji takříkajíc „na klíč“, podle jazykové úrovně a potřeb dětí, a též podle požadavků rodičů. Nejpokročilejší děti se stejně jako vloni připravují na zkoušky v ZŠ Březová a úspěšně je skládají; u středně pokročilých rozvíjím aktivní řečové dovednosti konverzací, mluvními cvičeními a hrami typu „Kdo jsem“, „Co mám v kapse“, „Vše, co je bílé“, „Najdi co nejvíc českých slov začínajících/končících na zadanou hlásku“ aj.; podle přání rodičů nacvičuji s některými dětmi spojitě písmo a podávám základní výcvik v českém pravopisu.

Podrobný popis obsahu klavírních lekcí uvádím ve *Závěrečné zprávě za rok 2018* (viz odkaz výše).

Kromě výuky dětí poskytuji i **výuku češtiny pro dospělé**. V r. 2019 jsem vyučoval celkem 4 zájemce – Australany (vesměs partnery či manžele našich krajanů). Dva z nich během roku dosáhli komunikační úrovně, kterou si představovali (můj odhad je A1+), avšak jedna žena a jeden muž pokračují dál a chtějí dojít na úroveň B1. Učím podle učebnic Lídy Holé.

Čs. klub v Adelaide vydává **dvouměsíčník Život**. Již od roku 2018 jej kompletně rediguji a jazykově koriguji, a přispívám do něj pravidelně několika články

VELKÉ KLUBOVÉ AKCE V ROCE 2019

Oba pěvecké sbory, dospělých i dětí, před vystoupením 28. října 2019

Všechny větší akce pořádané Československým klubem v Adelaide v r. 2019 jsem podrobně popsal a doplnil bohatým fotografickým materiálem na webu DZS, zde v rubrice Aktuální dění v destinacích na hlavním odkazu <https://www.dzs.cz/cz/program-podpory-ceskeho-kulturniho-dedictvi-v-zahranici/aktualni-deni-v-destinacich/>. Ještě bohatější slovní i obrazový materiál nalezne zájemce na facebookové stránce Čs. klubu – viz odkaz <https://www.facebook.com/csclubsa>.

Proto je v následujícím textu jen přehledně shrnu:

Únor 2019

22. února k nám zavítala legenda českého rocku **Petr Janda**. Zakladatel a frontman skupiny *Olympic* přijel bez svých kolegů, jen s kytarou; v druhé polovině koncertu ho doprovázel druhý kytarista. Zazněly téměř všechny dávné hity, samozřejmě včetně Jasné zprávy. Po koncertu v Adelaide a posezení s krajany v klubu pokračoval pan Janda v turné po Austrálii a Novém Zélandu návštěvami dalších měst, v nichž sídlí česká komunita – Melbourne, Sydney, Brisbane a Auckland.

Březen 2019

1. března se představil v České škole v Adelaide **Tomáš Končinský** s autorským čtením ze své knihy *Překlep a Škraloup*. Ta získala v r. 2017 prestižní českou literární cenu Magnesia litera za knihu pro děti. Prezentace byla rozdělena do dvou samostatných částí – pro předškoláky a pro děti od 6 let. První byla provedena hravou formou za využití videa; ve druhé, náročnější, autor představil knížku, postavy a příběh, načež se zaměřil na dva hlavní motivy knihy: stárnutí a vznik chaosu. Na závěr obou prezentací Tomáš Končinský zorganizoval workshopy, v nichž děti pracovaly s papírem, tužkou, pastelkami, nůžkami a vyráběly další přístroje pro skřítky-entropíky podle vlastní fantazie.

8. březen byl ve škole věnován malíři, spisovateli a scénografovi **Josefu Ladovi**. Před chystanou návštěvou loutkoherečky Ivany Findurové jsem pro děti připravil ladovskou hodinu. Divadelnice si totiž přivezla pohádku *Kocour Rek*, motivovanou – kým jiným – kocourem Mikešem. Zjistil jsem, že děti znají Ladovy ilustrace Erbenových pohádek, byly však upřímně potěšeny, že se dozvídají něco o samotném malíři. Výklad jsem prokládal volně stažitelnými Ladovými ilustracemi s motivy jak pohádkovými, tak hrusickými.

15. března Ivana Findurová nejprve pracovala s předškoláky. Nechala děti vyrábět vodníky z vařečky, různých textilií a dalších materiálů; dětské kreace byly vesměs velmi zdařilé. Pro všechny děti pak inscenovala a zahrála zmíněnou interaktivní maňáskovou pohádku. Čs. klub v Adelaide má vlastní jeviště s příslušnou technikou, takže byl zajištěn hladký průběh. Autorku a herečku v jedné osobě jsem doprovodil na klavír (součástí pohádky byly čtyři písně z dílny Petra Findury). Všechny tyto aktivity byly vítaným příspěvkem do kulturního dění v Čs. klubu.

Duben 2019

24. dubna zavítala do Čs. klubu v rámci celoaustralského a novozélandského turné krajanská divadelní skupina **Five Elements Theatre** s loutkovým představením *Bajaja*. Samotnému vystoupení předcházela workshop, v němž divadelníci učili děti vyrábět a oblékat malé loutky. Děti si ruční práce velmi užívaly. Přípravě představení byl nápomocen i nestor klubu Karel Řehořek, vystudovaný loutkoherce, který má za sebou neobyčejnou uměleckou kariéru jak v Československu, tak – po emigraci – v Austrálii.

Květen 2019

5. května zavítal do Čs. klubu zpěvák Pavel Novák ml. Na pódiu Československého klubu předvedl vysoce kultivovaný, umělecky hodnotný program, doprovázený citlivým průvodním slovem. Vystoupení založil na svém úspěšném pořadu *Neřesti a ctnosti*, plném humorných příběhů i moudrých slov. Podstatnou část ovšemže tvořily písně Pavla Nováka st. Po koncertě následovala autogramiáda a prodej umělcova CD a knížky; část výtěžku půjde na charitu pomáhající vážně nemocným dětem. Celý program technicky připravil a perfektně jistil krajan Jirka Švehlák. Na společnou večeři v klubu, která následovala po dvou dnech, přiletěl z Canberry i Ondřej Boháč, zástupce českého velvyslance a konzul v Austrálii.

12. května proběhla dvojí akce při oslavě Mother's Day. Po slavnostním obědě jsem krajanům představil **Tanyu Heaslip**, rodačku z Alice Springs, která v letech 1993–1995 pobývala v České republice. Přijela k nám tehdy jako již hotová právnička, ve svých 31 letech, protože po přímém zážitku při pádu Berlínské zdi zatoužila poznat blíže některou ze zemí, jež bývaly za železnou oponou. Díky doporučení australského kolegy, který na samém počátku 90. let učil na sedlčanském gymnáziu, u nás vyučovala angličtinu. O dvou letech strávených v Sedlčanech a v Praze napsala po letech Tanya Heaslip poutavou knihu *Alice to Prague*, jež šla právě v květnu 2019 do tisku. Název se nevztahuje k místu jejího rodiště, nýbrž ke knize Alice in Wonderland – Tanya si vysnila, že země divů někde opravdu existuje, a uvěřila, že ji může najít v Česku. Pro nás, Čechy, je kniha velmi zajímavá především díky postřehům, jež o nás samých zaznamenává žena „odjinud“, žena s tehdy minimální znalostí evropské historie a nulovou znalostí češtiny.

Po prezentaci knihy se rozproudivla živá zábava. Byl jsem požádán, abych zahrál na klavír k poslechu a posléze i tanci a zpěvu, takže celé příjemné odpoledne skončilo všeobecným veselím. Po polce *Škoda lásky* jsem rozšířil osvětu o naší zemi „šokující“ informací pro místní, že tenhle světoznámý kus složil v r. 1927 český muzikant jménem Jaromír Vejvoda. Nikdo z Australanů tomu nevěřil, všichni tvrdili, že je to anglická Roll Out the Barrel. Teprve Wikipedie, horečně vyvolávaná z mobilů, je přesvědčila.

Říjen 2019

27. října proběhla spojená oslava 101. výročí založení Československé republiky a 70. výročí založení Československého klubu v Adelaide. Historii Čs. klubu v Adelaide jsem popsal

v jednom ze svých předchozích příspěvků (k nalezení na odkazu <https://www.dzs.cz/cz/program-podpory-ceskeho-kulturniho-dedictvi-vzahranici/australie/>).

Připomenu tedy jen stručně, že vznikl péčí „otců a matek zakladatelů“ po zakoupení pozemku, na němž stál bývalý kostel. Čs. klub v Adelaide tak má – jako jeden z mála českých klubů v Austrálii – svoji vlastní budovu; to mj. znamená, že nemusí najímat pro chod přidružené školy, takže výuku krajanských dětí lze vést nikoli jen jednou týdně, jak je tomu v mnoha jiných australských městech, ale celý týden. V současné době má klub 275 členů.

Program akce byl stejně jako vloni zvolen tak, aby se mluvené slovo, recitace a písně vhodně střídaly. Měl jsem tu čest i letos celé vystoupení dvojjazyčně konferovat a doprovázet pěvecký sbor dětí i dospělých na klavír. Také jsem si letos poprvé zazpíval se sborem i sóla. Protože jsme klub československý, nedílnou součástí zahájení každé oficiální akce je i hymna slovenská – proto jsem předtím ve škole pohovořil i o ní. Po hymnách následovalo několik projevů krajanů, kteří shrnuli historii Čs. klubu v Adelaide a připojili i své osobní zážitky.

Pak již dostaly slovo oba pěvecké sbory a recitace krásné básně Jaroslava Seiferta *Hora Říp* v podání jedné z krajanek. Zúčastnily se i nejmenší děti-předškoláci: ty nejprve zazpívaly pět lidových písní, které se naučily v předškolní výchově, a pak za spoluúčasti maminek doprovodily tři další zpívané písně pohybovým vyjádřením. Vystoupení právem sklidilo velký aplaus. Krásný dojem pak dovršily děti starší, které zazpívaly s neobyčejnou vervou a čistě šest lidových písní, jež jsem nakombinoval tak, aby rychlé pochodovky byly střídány lyrickými čísly; jedna z písní (*Dobrá noc, má milá*) byla slovenská. Pak již přišla druhá část programu, založená na připomínce druhého zlatého období české kultury – šedesátých let. A tak zazněly písně Jiřího Šlitra a Jiřího Suchého v tomto pořadí: *Motýl*, *Honky tonky blues*, *Árie měsíce* a *Klokočí*.

Už několik minut po spadnutí opony přicházela blahopřání jak od rodičů dětí, tak od australských hostů. Byl jsem nesmírně mile překvapen zodpovědností, s jakou žáci školy ke svému vystoupení přistoupili. I vyhlášená „zlobidla“ se tváří v tvář publiku zklidnila a soustředila na vlastní výkon. Fotogalerii k vystoupení lze nalézt na Facebooku České školy v Adelaide, na zmíněném odkazu <https://www.facebook.com/csclubs/>.

Prosinec 2019

6. prosince přijel do našeho klubu opět **Tomáš Končinský**. Tentokrát představil svoji knihu pohádek *Cesta z Ošemetna*; přečetl z ní jednu pohádku (o Strašidlákově) a učil děti, jak se nebát (nejen strašidel) – bojíme se jen neznámého, a tak si děti Strašidláka nakreslily.

8. prosinec byl v klubu vyhrazen pro Mikulášskou veselici. Proběhla tradičním způsobem – sv. Mikuláš přišel s čertem i anděly, rozdal dárky, vše probíhalo ve veselé atmosféře.

15. prosince proběhla rovněž tradiční vánoční besídka, spojená se slavnostním obědem a kulturním programem. Stejně jako vloni vystoupily oba pěvecké sbory, dětský i sbor dospělých, s koledami a dalšími vánočními písněmi. Nechyběly populární *Veselé Vánoce*, *Rolničky* v češtině a samozřejmě vánoční „evergreeny“, které si krajané s chutí zazpívali spolu se sborem: *Narodil se Kristus Pán*, *Půjdem spolu do Betléma*, *Nesem vám noviny* a další a další. Nově jsem se sborem nacvičil druhou z hlavních vánočních písní z filmu *Anděla Páně 2*, *Adeste fideles*; text zazpívali krajané nejprve latinsky, pak anglicky a nakonec česky. Vánoční klubové odpoledne se opět vydařilo a naladilo krajané i jejich australské protějšky do slavnostní předštedrovečerní nálady.

Od 16. ledna 2019 do 5. února 2020 byl klub jako každoročně uzavřen kvůli velkým školním prázdninám, během nichž naprostá většina krajanů bere děti ven z města a cestuje po Austrálii, popř. odjíždí prožít skutečnou zimu do České republiky. Učitel ovšem dostává i v této době od klubu úkoly. Dával jsem individuální hodiny pro děti přihlášené do ZŠ Březová, pracoval jsem na dalších úpravách a katalogizaci klubové knihovny, vypracovával jsem plán výuky v r. 2020, dělal jsem přípravy na konkrétní hodiny (zejména jsem pátral po videomateriálech k výuce české historie a reálií) aj.

11. ledna 2020 jsem pak odletěl na Nový Zéland, kde se konal prázdninový kemp pro české děti na Jižním ostrově.

NÁVŠTĚVA UČITELE U KRAJANŮ V PERTHU

Mezi povinnosti českého učitele u krajanů v destinaci Austrálie – Nový Zéland patří i návštěva a výuka v jiných krajanských komunitách, než je ta, v níž pracuje dlouhodobě. Ve dnech 9. až 12. srpna 2019 jsem tak podle plánu navštívil velmi aktivní český klub a českou školu v západoaustralském městě Perth.

Česká škola zahájila v tomto městě svoji činnost 17. října 2009, a slavila tedy letos 10. výročí své existence. Ve třídě bylo tehdy v počátcích 12 dětí ve věkovém rozmezí od tří až pěti let. Od té doby se škola rozrostla, žáci samozřejmě povyrostli: mé dvoudenní výuky ve škole a následně v playgroup se zúčastnilo přes 20 dětí, a to ještě řada dalších žáků školy byla na prázdninách v České republice. Jak škola uvádí na svém webovém profilu, „hlavním cílem výchovně-vzdělávacího procesu je především rozvoj jazyka a vybudování dobrých komunikačních schopností. Výuka se zaměřuje na rozvoj jazyka a dobrých komunikačních schopností, přípravu a výuku čtení a psaní. Seznamuje též s českou kulturou, tvorbou i tradicemi.“

Čeští rodiče vozí své děti do školy každou sobotu od 8:30 do 12:00 hod., často přitom překonávají vzdálenost i několika desítek kilometrů.

V současné době je ředitelkou i prezidentkou Českého klubu velmi agilní Jitka Smith, která má vpravdě obrovskou zásluhu na tom, že klub i škola aktivně fungují. Mám zkušenost i z jiných australských a novozélandských měst, že činnost klubů často závisí na nevídaně obětavé práci několika málo lidí, v některých případech i jen jednoho či dvou. Jitka Smith je příkladem krajanky, která svojí činorodostí a pílí sama dokáže zvládat tolik organizační a pedagogické práce a též administrativy, že je třeba opravdu smeknout.

Sobotní výuka v Perthu Česká škola v Perthu se potýká s fenoménem, jenž v Austrálii trápí nejen ji: totiž s odlivem starších dětí z české školy. S přechodem na druhý stupeň, tedy v 11 letech věku, totiž přibudou dětem nové povinnosti, kroužky, sportovní a jiné aktivity – a na pokračování docházky do české školy již v řadě případů nemají časovou ani psychickou kapacitu. (Jednou z mála výjimek je moje „domovská“ Adelaide, kde v docházce do české školy pokračují i děti starší 11 let.) Aktuálním problémem byl v Perthu v době mé návštěvy nedostatek učitelů: po několika letech personální stability totiž odešlo v důsledku školou neovlivnitelných událostí několik českých učitelek a kvalitní náhrada za ně se shání značně obtížně. Škola vyvíjí činnost v pronajatých prostorách australské základní školy, což limituje časové možnosti výuky na jeden den v týdnu; individuální výuka, kterou nabízím v Adelaide, čelí v Perthu značným dojezdovým vzdálenostem – buď by český učitel musel dojíždět přímo do rodin roztroušených po značně „roztáhlém“ městě, nebo by rodiče museli zajíždět k němu domů, oboje ovšem naráží na limitované časové možnosti.

Po svém příletu do Perthu jsem na základě dohody s Jitkou Smith vedl sobotní dopolední výuku od 9:00 do 12:00 hod. a po ní jsem rodičům prezentoval svoji přednášku o bilingvistu a praktických aspektech bilingvní výuky. Dopolední blok jsem zahájil se všemi dětmi zpěvem českých lidových písní a nácvikem některých dalších, které dosud neznaly; doprovázel jsem je přitom na klavír. Poté jsem převzal třídu nejstarších a první hodinu věnoval – po seznamovací konverzační rozcvičce – jazykovým hrám. Byl jsem velmi mile překvapen více než slušnou úrovní jejich češtiny; několik je plně bilingvních. Poté jsem – s trochou obav, jak taková „turboaktivita“ dopadne – rozdal dětem dramatizaci pohádky *O Červené karkulce*, kterou jsem textově adaptoval a opatřil hudbou již před dvěma lety pro českou školu v přírodě na Novém Zélandu. Ačkoli děti četly tzv. z první, šlo jim to výborně a velmi zaujaly nejen sebe, ale i přihlížející předškoláky. Bleskurychle se též naučily karkulkovské texty písní na motivy lidovek a s chutí si již podruhé toho dne zazpívaly. Zvěst o této činnosti se školou rychle rozletěla a ke konci čtené zkoušky jsme již měli početné publikum; bylo tedy rozhodnuto zkusit asi 20minutové představení i na místě inscenovat. Akce skončila příslibem učitelek i rodičů, že tuto *Karkulku* nacvičí i s kostýmy a kulisami pro celou českou komunitu v Perthu. Na závěr zdařilého dopoledne jsem zopakoval úspěšný adelaidský letecký den, o němž jsem před časem psal na web DZS: naučil jsem děti (i rodiče) vyrobit dalekonosnou papírovou vlaštovku a zopakoval s nimi přitom užitečné pracovní pokyny typu *nastříhej, přelož na polovinu, ohni, přilož k sobě – dej od sebe, dbej na přesnost práce* apod.

Zmíněná přednáška o bilingvistu sobotní školní den ukončila.

Na neděli byly plánovány individuální konzultace podle zájmu rodičů. Vzhledem k tomu, že v Perthu, podobně jako v Adelaide i jinde, má nejedno dítě výslovnostní problémy (a to i v angličtině) a že australský školský systém by se stran logopedické péče mohl od České republiky hodně učit, přihlásily se původně tři rodiny. Bohužel však z konzultace sešlo, protože všichni rodiče nakonec usoudili, že nedělní cesta do školy je pro ně příliš daleká. Čítám o podobných potížích i ve zprávách jiných učitelů u krajanů – zde se tedy nabízí **podnět našemu Ministerstvu školství**, zda by ve spolupráci s logopedickými poradnami v naší zemi bylo možné nabídnout našim krajanům, resp. jejich dětem – českým občanům účinnou pomoc takříkajíc na dálku (skypové konzultace, poskytnutí potřebných materiálů apod.).

V pondělí dopoledne jsem se zúčastnil playgroup nejmenších dětí, jejichž české maminky je vozí na společná setkávání v pronajatých prostorách jiné místní školy. I s malými dětmi jsme

přezpívali řadu dětských českých písní, které již znaly, a pak jsem poskytl pedagogické rady maminkám; většina dotazů směřovala ještě k problematice bilingvní výchovy a k možnostem korekce výslovnostních vad dětí.

Díky péči Jitky Smith jsem mohl kromě seznámení se s chodem a aktuálními potřebami české školy též navštívit několik zajímavých míst v Perthu a okolí. Podrobnosti o městě a jeho pamětihodnostech jakož i o některých zajímavých místech v okolí uvádím v článku pro web DZS v citované již rubrice Aktuální dny v destinacích.

Po celou dobu mého pobytu se o mne krajané bez nadsázky vzorně starali. Rád bych proto i v této *Závěrečné zprávě* touto cestou upřímně poděkoval Jitce Smith za perfektní zorganizování mých aktivit pracovních i popracovních a za čas, který mně věnovala; dále mým čtyřdenním báječným hostitelům Katce Švejcarové a jejímu manželovi za poskytnuté ubytování; konečně všem krajanům za jejich zájem o českou školu a výuku češtiny v Perthu.

Podrobné informace o zdejší české škole a klubu naleznou zájemci na těchto odkazech:

<http://www.czechslovakwa.org/ceska-skola-perth/>;

<https://www.facebook.com/CzechSlovakAssociationWA/>

VÝUKA ČEŠTINY 2020 NA NOVÉM ZÉLANDĚ

Letošní výuka v zemi *Pána prstenů* se konala (při dodržení rotačního plánu sever – jih) v lednu na Jižním ostrově. Nejprve v nádherné přírodě oblasti Wanaka, o týden později v Dunedin. Obě akce výborně zorganizoval Martin Dvořáček, předseda Českého klubu; poskytl nám též zázemí ve svém domě v Dunedin po skončení kempu.

Celkem se zúčastnilo 10 dětí ve věku od 5 do 10 let. Tři z nich hovoří česky aktivně, většina rozumí, ale nemluví. Nicméně o výuku byl ze strany rodičů velký zájem. Nemohu ani dost zdůraznit, jak silně se české maminky (v případě Martina Dvořáčka český tatínek) snaží, aby jejich děti získaly povědomí o zemi, z níž pochází jeden z jejich rodičů, a aby dokázaly česky alespoň rozumět – zejména s ohledem na české prarodiče.

Kvůli jazykovým limitům dětí jsem musel vypustit dvě plánované aktivity, a to inscenaci české pohádky a kapitoly z české historie; prezentoval jsem však dětem videomateriály o Praze, Šumavě a Krkonoších. Hlavní náplň výuky tak tvořily české jazykové hry, rukodělné práce

s papírem s českým návodem a cyklus *Maxipes Fik*, v němž jsem kombinoval čtený text s videi; nezůstalo samozřejmě jen u kroužení: po každé epizodě děti odpovídaly česky nebo anglicky na otázky k jejímu obsahu.

Výuka v domě M. Dvořáčka v Dunedin

Musím na tuhle „poslední výspu“ českého jazyka a kultury vzpomínat s dojetím. Edukační program naší vlády má zde hluboký smysl; krajané mají pocit, že nejsou od rodné země odtrženi, že se o ně zajímáme a že nám jejich osudy nejsou lhostejné. Koneckonců – děti zdejších krajanů jsou i české děti. A zaslouží si naši péči a podporu.

Rád bych na tomto místě poděkoval Martinu Dvořáčkově za jeho dlouholetou práci ve prospěch české komunity na Jižním ostrově a za nesmírně přátelský a vstřícný přístup. Jeho aktivity se zdaleka neomezily jen na organizaci kempu ve Wanaka a výuky v Dunedin: zajišťoval i odpolední výlety; poskytl mně svoje auto, abych byl mobilní; staral se i se svojí manželkou a dcerou o to, aby vše běželo hladce.

Krajané jako Martin Dvořáček na „jižáku“ a Petr Faitl na „severáku“ jsou zárukou, že **Program podpory českého kulturního dědictví v zahraničí** naplňuje svůj hluboký smysl. Za téměř 40 let, po které působím v našem školství, snad mohu poznamenat, že tento

projekt je jedním z těch, které naší zemi činí čest, a že peníze, jež na něj Česká republika poskytuje, jsou vynaloženy nanejvýš účelně.

Přeji všem krajanům na Novém Zélandě vše nejlepší, a ještě jednou co nejupřímněji děkuji MUDr. Martinu Dvořáčkovi a jeho rodině za organizaci programu a za všechnu podporu, kterou mně poskytl.